

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13. новембра 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

Присутни су:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
-пуномоћници Никола Чукановић и Мустафа Радонићи,
-оптужени Момић и бранилац Огњен Радић, Николић Милојко, са
браниоцем Палибрк Драганом, Поповић Срећко и бранилац Борковић,
затим Цветковић Звонимир и бранилац.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко јавља за?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Замолио ме заменићемо данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**-Обрадовић Зоран, са браниоцем Перовићем, Видоје и Вељко
Корићанин, такође са браниоцем Перовићем, Мишић и бранилац Ђорђевић,
Топлица Миладиновић и бранилац, Петронијевић, за кога се јавља Крсто
Бобот или се не јавља.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јављате се, је ли тако?

-Сокић Абдулах и бранилац Крстић, Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо послали позив адвокату Радивојевићу, зато што
смо добили обавештење од Коморе да он није суспендован и да за сада може да
ради, али он данас није ту, а њега мења, адвокат Крстић.

**-затим Богићевић и бранилац Бобот, Брновић и бранилац
Шћепановић и ту је Дејан Булатовић, против кога је решењем овога суда
од 17.10. спојен поступак овом поступку, и бранилац Зоран Брадић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да држимо главни претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

**Председник већа констатује да је у међувремену овом поступку спојен
и поступак који се води против Булатовић Дејана по оптужници
Тужилаштва за ратне злочине, Кто 5/12 од 26.09.2012. године.**

Главни претрес почиње изнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа? Не.

Од оптужених се узимају лични подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на све оптужене који су овде, да ли има измена у личним подацима, осим наравно на Булатовић Дејана? Значи, Миладиновић Топлица, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав, Корићанин Видоје и Вељко? Ево само моменат, Сокић Абдулах, Обрадовић Зоран, Николић Милојко и Момић Ранко? Без измена, односно изволите.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Са изменом у односу на Зорана Обрадовића, који има пријављено боравиште на подручју Београда, односно пријављено пребивалиште на подручју Пећи где је у току поступка извадио личну карту са пребивалиштем у Пећи, и боравиштем на подручју Београда, општина Чукарица, насеље Сремчица, у улици Саре Бернар 42/16. У списима предмета се налази копија потврде коју сам ја приложио, а Вама ево и на увид оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте. А чији је то стан, кућа, шта је то?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као подстанар или као шта?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Код рођака се пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са изменом да Обрадовић Зоран има пребивалиште у Сремчици, Саре Бернар 42 /16 од 19.10.2012. године, према потврди Полицијске станице Вождовац број 205.2-375/12 од 19.10.2012. године, у коју председник већа врши увид и чланови већа врше увид, па се ово предаје и заменику тужиоца за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, Ви сте желели да видите нешто и Ви?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да видим потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, погледајте.

Тужилац прилази столу и без микрофона каже, „да видим ја потврду“, па му председник већа предаје потврду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без микрофона, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, тужиоце. Изволите.

И бранилац оптуженог наводи да је оптужени подстанар ту односно да живи код рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реицте нам само име и презиме рођака

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Дабетић. Милан Дабетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите сада, Дејан Булатовић, да узмемо Ваше податке. Да ли можете, молим Вас да дођете?

Оптужени ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо само Ваше личне податке. Реците ми, молим Вас, дали сте личне податке овде када сте саслушавани код тужиоца за ратне злочине. Сећате се?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, да, давао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Ваших родитеља?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Покојни отац Мирослав и мајка ми је жива, Милева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, реците ми само, да ли имате надимак?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Конкретно надимак да Вам кажем искрено, и немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Конкретно ја да знам, а сада како оно, што кажу, како да Вам кажем, Булатовић, како ко зове, неко зове сада, неко ме ословљава са именом, презименом, како ко, како да Вам кажем, Булатовића има толико да нема тога који нема надимак, или га зову „Буле“ или „Булат“ или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Буле“ или „Булат“?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како да Вам кажем, али тога имате колико год хоћете, не могу сада да кажем конкретно да је моје лично то, да кажем да је то мој лични надимак, да, сада како ме ко зове, како, како Вам је лакше, неко ме зове „Булатовић“, а неко ме зове „Деки“, неко, како ко, „Булате“, шта знам како, није конкретно да кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо. Да Вас питам, рекли сте занимање возач.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А завршили средњу трговачку школу, а шта радите? Да ли сте запослени, од чега се издржавате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Радим приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од приватних, повремених послова?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ако има, када се има, ради се, када не, онда. Имам ту социјалу ову што примам, 8.500 динара, то је то материјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примате обезбеђење материјално.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је то 8.500, од тога се живи, мајчина пензија и овако шта се заради преко тога, добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и живите овде, имате пријављено боравиште, је ли тако, или у Краљеву?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, ту сам у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш стан или?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, приватно сам ту са мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ст е подстанар Ви и мајка, добро. Ваша права као и права свих, односно Ваша дужност као и свих осталих у поступку, је да се одазивате на позиве суда. Уколико случајно се догоди да промените адресу, посебно због ове мере која Вам је одређена, ја Вас молим да то благовремено

предате обавештење суду, да бисмо могли да Вас зовемо на ту адресу. Осим тога, Ви имате у поступку и права. Ваша права су да се браните овде у поступку на начин на који Ви мислите да је то за Вас најповољније да се браните, уз помоћ стручног браниоца. Ви овде имате браниоца, који Вам је постављен по службеној дужности, тако да у сваком случају, можете, ако будете хтели да изаберете себи неког другог браниоца, да сугеришете увек и дајете предлоге који иду Вама у корист, да испитујете сведоке и да испитујете све доказе које тужилац буде изводио и које он овде у поступку буде користио против Вас, да користите правна средства, да користите лекове, да прикупљате доказе у своју одбрану и то су отприлике Ваша права која постоје овде у поступку. Сада ћете да се вратите, молим Вас, да прочитамо оптужницу, па ћете после морати да изађете или можете да останете и ту, да не бисмо губили време, да видимо на који начин ћемо читати ову оптужницу.

Читају се оптужнице КТРЗ 4/10 од 10.09.2010. године, КТ РЗ 7/11 од 27.04.2011. године, КТРЗ 4/10 од 01.04.2011. године, КТРЗ 9/11 од 31.05.2011. године, КТРЗ 19/11 од 07.11.2011. године,

И сада имамо овде оптужницу против Вас, то је ова коју сте Ви добили, која је потврђена рекла сам Вам, 17.10.2012. године. Хоћете да тужилац прочита, шта каже одбрана? Шта кажете Ви да нам тужилац чита, то се обично тако ради. Да прочита? Онда се вратите, седите да саслушате. Искључите само микрофон.

Е сада идемо на излагање оптужбе. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одбрана тражи да се чита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу чл. 43. ст.2. тач.5 и чл.331. став 1 Законика о кривичном поступкуподижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

Булатовић Дејана, са личним подацима који су познати суду,

ШТО ЈЕ :

Дана 01. априла и 14. маја 1999. године, на подручју општине Пећ, за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије, Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране, Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације Ослободилачка војска Косова, са друге стране, који се одвијају у времену од 23. марта до 20. јуна 1999.

године, у селима на подручју општине Пећ, Аутономне покрајине Косово и Метохија, као припадник јединице којом је командовао покојни Минић Небојша, зв. „Мртви“, која је била у саставу 177. војно-територијалног одреда Пећ, Војске Југославије, кршио правила међународног права предвиђена одредбама чл.3. став 1 тачка 1-а), чл.33. и 49. Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године (Четврта женевска конвенција), те одредбама чл.51., 52, 85. Допунског протокола уз женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба, тзв. Протокол I, према цивилном становништву албанске националности, вршио убиства, расељавање становништва у селима Љубенић, Ћушка и Захаћ, примењујући мере застрашивања и терора, противзаконито и самовољно уништавао цивилну имовину подметањем пожара палећи породичне куће и економске објекте, са циљем да се оно, становништво трајно напусти своје домове, села и пресели у Републику Албанију.

1. Дана 01.04.1999. године у јутарњим сатима, у селу Љубенић поступајући свесно и вољно и делујући заједно и истовремено са припадницима те јединице, Момич Ранком, Обрадовић Зораном, Мишић Сенишом, Николић Милојком, Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Богићевић Бобаном, у односу на које се води кривични поступак, односно сада је и спојен, као и другим за сада непознатим припадницима 177. војног територијалног одреда и припадницима територијалне одбране, као српских оружаних снага у сукобу, сви наоружани личним пешадијским наоружањем, развили у стрелце и из правца гробља и из правца главног пута, са источне стране, у формацији „потковице“, ушли у село Љубенић, пуцајући изнад глава и испред ногу становника села, које би му се нашло на путу, претресао породичне куће, становништво које би у кући затекао и истеривао из кућа, пуцајући претећи да ће их све побити, наређивао им да предају новац, златан накит и личне драгоцености, што су ови у страху за свој живот и живот својих ближњих и чинили, након чега је подметањем пожара палио породичне куће и економске објекте или стајао у непосредној близини са пушкомитраљезом и тако давао подршку припадницима своје јединице, да пале породичне куће, на који начин је учествовао у спаљивању 11 кућа и то породичне куће Дрешек Бећира, Никчи Рама, Никчи Шерифа, Никчи Алија, Никчи Хаџија, Гаши Ризе, Гаши Бајрама, Гаши Адема, Гаши Ђавита, Салмонај Фатмира и Салмонај Зећира. Потом, претњом да ће их убити и пуцајући у ваздух изнад глава или у земљу, испред ногу становника, заједно са осталим припадницима своје јединице, принудио цивилно становништво да се креће према центру села, где је покојни Минић Небојша извршио тријаж, одвајајући војноспособне мушкарце које је приморао да се окупи поред зида дворишта куће Мухамед Шошија у близини џамије, а које су покојни Минић Небојша, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Николић Милојко, Момич Ранко, Обрадовић Зоран, Богићевић Бобан, Мишић Сениша и Булатовић Дејан, као и други припадници његове јединице, опколили са оружјем на готовс, натерали да стану уза зид у држали на нишану, пазећи да неко од одвојених мушкараца не пружи отпор или не побегне. Заједно и истовремено са осталим припадницима своје

јединице, отворио ватру из свог оружја и испаљујући рафале изнад глава преосталог становништва, углавном жена, деце и старијих мушкараца, вичући и псујући и претећи да ће их ликвидирати, приморао да у колони пешке напусте село улицом од џамије која води до главног регионалног пута Пећ-Дечани, дуж које су били распоређени остали припадници 177. ВТО, који су их држећи оружје на готовс и повремено испаљујући рафале у њиховом правцу, даље приморали да напусте село и крену пут Албаније. А пошто је покојни Минић Небојша из групе окупљених мушкараца лишио живота Адема Харадинаја и Гушата Уку, после краће расправе са њима, рафално испаљујући пројектиле у њихова тела, заједно са покојним Минићем, Николићем и Момићем, извршио стрељање издвојеног мушког становништва, рафално испаљујући пројектиле из свог пушкомитраљеза, а истовремено покојни Минић, Николић и Момић из својих аутоматских пушака, услед чега су оштећени задобили прострелне ране, због којих су неки преминули, а неки били рањени. Па је са пушкомитраљезом на готовс остао да стоји у близини стрељаних, док је Николић Милојко зашао међу њих, газећи по телима погинулих и преживелих, па би аутоматском пушком рафалном или појединачном паљбом испаливао пројектиле у главу и тело преживелих, „оверавајући“ их и вичући: „О још се копрцаш, балија, зар и ти Алија“, којом приликом су лишили живота најмање 45 цивила и то: да кажем према списку, да мораћу да прочитам, Шоши Гани, Авдулах Гезим, Алимехај Хаџи, Алимехај Шабан, Тахир Ариф, Локај Илир, Рустем Сали, Хамзај Рамиз, Хускај Фехим, Укшинај Ружди, Реџај Реџ, Авдулах Рама, Бушати Бајрам, Алимехај Фадил, Алимехај Шабан, Алимехај Хазир, Алимехај Рустем, Боби Бајрам, Боби Бекир, Боби Мухарем, Бушати Адем, Бушати Смаил, Бушати Уке, Хамзај Селим, Хамзај Јашар, Хамзај Џавид, Харадинај Адем, Хускај Харадин, Хускај Тафил, Хускај Осман, Хускај Наим, Хускај Меке, Хускај Рама, Хускај Смаил, Јахмуратај Муса, Јахмуратај Смаил, Јахмуратај Кадри, Морина Цун, Морина Риза, Шоши Сефер, Силај Селаим, Укај Рустем, Укшинај Рама, Алимехај Бајрам и Хускај Метуш, као 45-ти, док је 12 лица задобило тешке телесне повреде у виду прострелних рана и то: Авдулахај Јусуф, Алимехмед Маџун, Јахмуратај Садик, Хускај Бесим, Аличкај Шевдет, Бериша Садик, Шефћет Боби, Бушати Гани, Бушати Ибер, Јахмуратај Шабан, Шаља Вјолса и Укшинај Демуш.

2.а) Дана 14.05.1999. године, у пре подневним сатима у селу Ђушка, заједно са опт Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Николић Милојком, Момић Ранком, Обрадовић Зораном, Богићевић Бобаном, Мишић Синишом, Сокић Абдулахом, Корићанин Видојем, Корићанин Вељком, Цветковић Звонимиром и Брновић Радославом и другим за сада неидентификованим припадницима своје јединице и територијалне одбране, на начин да је сам учествовао или својим присуством на лицу места са пушкомитраљезом на готовс, давао подршку припадницима своје јединице да пљачкају становништво, уништавају цивилну имовину, да подметањем пожара пале породичне куће и економске објекте и сво становништво приморају да на тракторима и тракторским приколицама напусте своје куће и село, и при том, вршио

раздвајање мушког дела становништва која је лишавао живота и то: у делу села у којем живи породица Гаши и породица Ибиш Кељмендија, где је било окупљено цивилно становништво тог дела села издвојио и лишио живота: Рама Расима, Шаљу Мухамеда и Гашија Брахима, рафално испаљујући из пушкомитраљеза пројектиле у њихова тела; заједно са окривљеним Поповић Срећком и окривљеним Обрадовић Зораном из групе мушког дела цивила који су били сакупљени у центру села на тргу код гробља, издвојио групу од десет цивила којој су се налазили оштећени: Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зећир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш, Скендер Љуши и Бериза Хази, одвео их у кућу Сахита Гашија, а потом на њих пуцао из пушкомитраљеза рафално испаљујући пројектиле у оштећене, на који начин их је све лишио живота, осим Хазира Берише, који је, иако тешко рањен у обе ноге, успео да неопажен побегне кроз прозор, након чега су посмртне остатке скупили на гомилу, прекри ли сунђерима и ћебетом и упалили, изазивајући пожар, у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом.

2.-б) Истога дана у селу Захаћ, на начин описан као у тачки а), пљачкао цивилно становништво, уништавао цивилну имовину, подметањем пожара, палио породичне куће и економске објекте, и сво становништво приморао да на тракторима и тракторским приколицама напусти своје село, своје куће и село. Заједно са другим непознатим припадницима јединице у дворишту куће Рашитаи Ђоке где су били окупљени чланови породице Ђока, од Рашита Ђоке тражио новац и злато, те је држећи оружје на готовс спазио да неко од присутних не пружи отпор или не побегне, док су за то време за сада неидентификовани припадници јединице, кундацима свог оружја тукли по глави и телу Рашета Ђоку и његове синове, Вељима и Хисенија, наочиглед присутних чланова њихове породице, након чега су им наредили да напусте кућу и крену пут Албаније. Заједно са Николић Милојком, у дворишту Садрија Раме, под претњом оружјем, окупио чланове породице Рама и то Аљи Раму, Исуфа Раму, Садри Раму, Ваљета Раму и његову супругу и децу, Фатона Раму, Бајрам Раму, са супругом и децом, као и Шабана Мезиљија и чланове његове породице, где је од присутних одузео новац и злато, а од Садрија Раме отео 2.000 ДМ или немачких марака, као и више докумената од присутних, које је потом запалио, а затим извршио претрес куће Садрија Раме, те исту, подметањем пожара, запалио. Наредио оштећенима Садрија Рами, Ветену Рамију. Ваљдету Рами и Бајраму Рамију да пређу у двориште Санија Уке, где је држећи пушкомитраљез на готовс, истерао Санија Уку из куће и од њега отео новац у износу од 1.000 немачких марака и неутврђени износ динара, а потом стајао у непосредној близини и пазио да неко од присутних у дворишту не пружи отпор или не побегне, за време док је Николић Милојко наредио оштећенима Садрији Рами, Ветену Рамију, Ваљдету Рамију и Бајраму Рамију да уђу у шталу Санија Уке, где их је постројио, а затим од оштећеног Бајрама Раме одузео злато, потом га ударао кундаком пушке и ослободио, па након што је оштећени Бајрам Рама изашао из штале, рафално пуцајући из аутоматске пушке, лишио живота Садрија Раму, Ветона Раму и Ваљдета Раму, а потом подмета њем пожара у шталу у којој

су била тела оштећених, запалио. Приморао Шабана Незирија и Санија Уку да оду до куће Шабана Незирија, где је од његове мајке одузео укупно 200 немачких марака, а потом стајао у непосредној близини пазећи да неко од присутних у дворишту не пружи отпор или не побегне, за време док је Николић Милојко приморао оштећеног Шабана Незирија да уђе у своју кућу где га је пуцајући из аутоматског оружја, лишио живота,

-чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 КЗЈ у вези чл.22. КЗЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Након што је тужилац завршио излагање, у смислу чл.391. ЗКП-а, председник већа позива оптуженог.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНОГ – члан 392. ЗКП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађите, молим Вас, најкраће ћу Вас питати нешто, а онда ћемо прећи на једну другу фазу поступка, када ћете такође морати да се вратите. Јесте ме чули? Значи сада само најкраће ћемо нешто да расправимо. Да ли сте разумели ову оптужбу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово што је прочитано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то што сте добили и што је прочитано?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово је сачувај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте разумели?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, разумем о чему се ради, разумем, српски се збори. А друга ствар ћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли Ви хоћете да се о томе изјашњавате или не, о тој оптужби?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите да се изјасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим, да ли ћете да изнесете одбрану?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Хоћу да се браним, него шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли признајете да сте извршили кривично дело или не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па до бога, ништа није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није тачно?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Једна ствар, друга ствар, помињу се имена људи које ја ни не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сада, једанпут, мислим ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта питате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ако ми дозволите, сада не могу све да попамтим та имена, ко се помиње, ти командири ко су, шта су,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, онда да. Унесемо ово.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Које никада у животу нисам, ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само ово да унесемо у записник, пошто нам тако закон налаже.

Оптужени изјављује да је оптужбу разумео, жели да изнесе одбрану, не признаје да је извршио кривично дело и наводи да ништа из те оптужбе није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас замолим само да сада направимо овај једну малу дигресију, односно да дамо реч тужиоцу, пошто нисмо имали припремно рочиште, пошто је Ваш предмет спојен, онда кажите чл.393.ЗКП – уводна излагања, па ће нам тужилац рећи, којим доказима поткрепљује ову оптужбу и које доказе предлаже да суд изведе на претресу. Искључите, молим Вас, микрофон оптужени. Сачекаћете да нам каже тужилац сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих почео дакле од Ћушке. Ми смо овде водили и истражни поступак и у току је главни претрес за догађаје када је Ћушка у питању и многобројни сведоци су се изјашњавали на околности извршених злочина у селу Ћушка, а некако и кроз тај предмет је провејавао да се акција настављала на суседна села, пре свега на Захач и на Павлан, па се чак о томе изјашњавао оштећени-сведок односно Рашковић Зоран. У овом поступку бројни сведоци Албанци су саслушани, ретко ко од њих је поменуо овде присутног окривљеног да је извршилац кривичног дела које му се ставља на терет, за Ћушку. Али су неспорно потврдили да се догађај догодио на начин како сам ја овде приказао. И кроз тај претрес провлачило се име „Була“ и дуго је требало Тужилаштву да дође до личних података за „Булу“, а то је овде присутни Булатовић Дејан.

Након тога је отворена истрага против Булатовић Дејана за ове догађаје које сам данас прочитао и које му се ставља на терет. У току истраге саслушани су сведоци и извршено је одређено препознавање на основу, са фотографија које сам ја предочавао сведоцима, који су, између осталог, као извршиоца кривичног дела у Ћушкој, а потом и у Љубенићу и у Захачу, препознали овде присутног Булатовић Дејана, да је управо починио оне радње које му се оптужницом стављају на терет.

Овде што се тиче предлога који бих ја изнео везано за ову оптужницу, дакле поделио бих ове предлоге на, према месту догађања. Дакле, што се тиче догађаја у месту Љубенић, предлоге је тужилаштва, то сам и изнео у оптужници, да се саслуша Амруш Укшинај, Мађун Алимехај, Бесим Хускај, Мифтар Укшинај, Садик Бериша, Гани Бушати, Садик Јахмуратај, који су сви из села Љубенића, Цевдет Аљичкај, из места Ирзних, са подручја Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви да се саслушају непосредно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно, овде на претресу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се овде непосредно саслушају, због тога што су то сведоци који су углавном преживели стрељање и који су, који могу да опишу догађај који се тиче самог стрељања у месту Љубенић, а неки од њих су изразили

спремност да и могућност да су у стању да препознају извршиоце преко фотографија, а то су неки сведоци којима ја нисам био у могућности да покажем и прикажем фотографије. Даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви сада вичете, Поповићу? Не, није Поповић, ко је? Мишић уздише, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче догађаја у месту Захач, пардон, да завршим са Љубенићем, ту имамо изјаву сведока Рашковића, који на један детаљан начин као и што је радио, као што је и причао у предмету Ћушка, описује и улогу појединих окривљених везано за масовна стрељања и за догађања у селу Љубенић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да позовемо њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, предлог је да се он позове и да се непосредно саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче места Захач, некако имам утисак да је ту Рашковић Зоран најмање пружио података, тако да податке о злочинима који су извршено у Захачу, а које је овде стављено на терет Булатовић Дејану, морамо црпити од сведока Албанаца који су оштећени, који су видели и који су на крају, преживели злочин. То су сведоци управо они сведоци, дакле сведоци које тражим да дођу овде у судницу и да се искажу, да дају изјаву, које сам и написао у оптужници, а то су Хајрулах Исени, Азем Мехмети, Рамуш Рама, Љаурета Рама, Сами Ука, Рашит Ђока, Хајрам Рама, Али Никчи, Исуф Рама, Бајрам Смајали, сви из села Захача и Рам Никчи из села Павлан. Ово су сведоци који су окривљене препознавали, пре свега преко фотографија које су приказиване било лично од мене, било по мојој замолници, односно по мом захтеву истражни органи ЕУЛЕКС. Што се тиче Павлана и ту нам је условно речено Рашковић танак јер се нешто слабо сећа Павлана и није се могло изјашњавао на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Пављан сад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Село Пављан. Па везано за Пављан опет иста ситуација као и за Захаћ па бих предложио да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је описан за овог Булатовића Пављан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, није Пављан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погрешно читате доказе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. На околности уместо Пављан треба да стоји Ћушка, погрешно сам. Када је у питању Ћушка и улога Булатовић Дејана у Ћушкој ту предлагем да се саслуша Хазир Бериша, Бетин Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поново дођу или видео линком или поново да се саслушају?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ерзен Љуши и Ћасим Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то је сада ново, да ли Ви предлагете да се читају Ерзин Љуши на пример, а сада предлагете и да се саслушају?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисам се још изјаснио да ли да се чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте, у оптужници сте се изјаснили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причали сте ми прво на чему базирамо оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тужиоче, у уводним излагањима Ви сада нама треба да кажете које доказе ћете да изведете. Хајде причајте како год хоћете само ми кажите да ли Ерзен Љуши треба да дође поново?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ерзен Љуши треба да дође поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још за Ћушку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ћасим Шаљи. А у односу на све остале предлажем да се њихови искази, а посебно записници о препознавању прочитају овде пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на Хазира Беришу и Бетима Гашија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то се односи на Хазира Беришу и Бетима Гашија јер они су овде пред судом дали јасну изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се они прочитају?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да се ти искази прочитају и транскрипти и да се прочита нешто ново, а то је записник о препознавању са фотографије, јер су један и други препознали овде присутног Булатовић Дејана у лику особе која је критичном приликом носила пушкомитраљез и конкретно Фазил Бериша се изјаснио да је овде присутни Булатовић пушкомитраљезом пуцао на њега у оној кући када је издвојено 10 људи. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Е сада одбрана, шта одбрана у том уводном излагању има да каже? Бранилац Братић. Не, не Ви, Ваш бранилац, имате браниоца. Ако Вам је тешко да стојите можете да седнете.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Само бих хтео да се осврнем поштована председнице већа у чланови већа, на једну реченицу коју је рекао тужилац да је током претходног поступка да је више лица, баш тако је рекао, извршило препознавање Булатовић Дејана као једног од учесника овим догађајима. Ја сам био присутан само једном препознавању тако да не знам о којих се то више лица ради, нисам добио позив, нити сам био присутан било каквом другом препознавању. Што се тиче саслушања, извођења доказа саслушањем сведока које је предложио тужилац ја сам потпуно сагласан, с тим што ја ипак инсистирам да се саслушају и оне особе које су извршиле препознавање преко фотографија као и све особе које су до сад саслушане везано за овај догађај, а ја нисам био у могућности да им поставим ниједно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је спојен?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Пре него што је спојен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете које или једноставно све?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ћете накнадно можете да се изјасните?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Па могу накнадно да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге су исто предлагале неке али не баш све, него су ето тако извршили неку селекцију и ови који су накнадно спојени.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Па могу накнадно да се изјасним али у принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Добро. Па ћемо онда само још да питам, не морате устајати тужиоче, колико Вама отприлике дана треба за извођење ових доказа или времена или за извођење? Не морате устајати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овако, могу само да кажем да моје искуство говори да ми можемо завршити четири сведока по једном дану, поготово ако се то ради преко видео линка, немам ништа против да се саслушају преко видео линка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и видео линком?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Четири сведока по једном дану, колико је то? Колико сте сведока набројали? Значи, рецимо две недеље, једно десетак дана Вам је довољно за извођење доказа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десет дана је сасвим довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет дана је довољно за извођење доказа тужиоцу, а колико одбрани треба за извођење доказа, отприлике колико Ви имате намеру да питате, колико Вам времена треба?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Па не знам ја, зависи од одговора на моја питања, можда свако испитивање траје 5 минута, може да траје по сат времена, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, овако.

Тужилац наводи да као доказ предлаже саслушање сведока онако како је то евидентирано аудио техником и да му је за извођење доказа потребно око 10 радних дана.

Бранилац предлаже да се саслушају у својству сведока и они који су вршили препознавање, а где он није присуствовао, да се саслушају сведоци које ће накнадно да именује, а који су саслушани у овом поступку везано за догађај у селу Ћушка и да је 10 дана и одбрани довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим идемо на изношење одбране. Да ли сада можете да изнесете одбрану? Да видим ко, мораћете да укључите микрофон. Ја морам да замолим колеге или да упозорим оптужене, пошто не знам уопште ко је то радио, да не чујемо псовке данас више. Не знам ко је то сад рекао, ја сам чула и да ако можемо сада да омогућимо Булатовић Дејану да се концентрише. Можете да се изјашњавате о свим околностима и које Вас терете, можете да изнесете све чињенице које Вам иду у прилог, можете онако како Ви сматрате да треба да причате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Овако, ја ћу да кажем како знам, нисам школован нисам стручан, али ћу једно да ме саслушате молим вас. Овако, прво, под бројем један овде како видим добро нису сва имена, али командир тај Минић Небојша нити је икад, нити га знам, нити је икад могао да буде командир, нити ми је био командир. Под број један значи човек који апсолутно никакве везе нема, чак шта да је он и био близу неког војног чина заставник или разводника, а да не буде нешто друго човек, то је чиста небулоза. Друга ствар што је нејасно, прво помињу се овде људи које ја никад у животу које не познајем. Једино што је тачно овде, јесте једно да познајем а то су Кастратовић, јер смо живели у селу до села, био сам и мањи, и дружили се и ко ђеца играли на ледине код цркве фудбал као мали. Друга ствар Поповић Срећко знам се с човеком из фирме, радили смо у пивари. Могу да кажем да сам с тим човеком ишао по кафанама, дружио се,

али знам га из фирме јер смо ујутру ишли на посао аутобусом нашим и тако. А сад господу, сад не знам помињу се ту људи, овако добро то су људи које ја познајем, ово Николић Милојко, извините, извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николићу, немојте реаговати, грешка је.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Извините молим Вас. Момић Ранко, па Обрадовић Зоран, па онда Богићевић, па Мишић Синиша. Прво, овђе сам али у Краљеву упознао игром случаја, мени је снаја од Богићевића, игром случаја сам упознао али у Краљеву пошто смо избегли, а ове људе, мислим ово је грехота и срамота да се овако збори, нити знам, нити познајем, а турају нас у исти кош. Значи, некеме је стало, ово је само на ред трпај Србе, ломи тамо, она, да извините, белосветска фукара док нас је гађала сад још да нам ово чине. На основу чега лажи. Нити знам људе, нити их познајем. Ово што се збори ово је мени верујте ми ово је ненормално, ово је ненормално. Нећете веровати ја у Пећ живим ефективно за мојих 50 година нисам живео 10 година у Пећи, нијесам живео 10 година у Пећи и задњих 3 године од како ми је покојни отац умро тад сам живео у Пећи. Јесам пријављен кад смо добили стан и све то, нијесам нашао посао, тешко је било, живео сам у Краљеву, ишао по Црној Гори, по Босни, радио сам као возач, овамо и онамо, значи радило се нормално. Помињу ми се ту ствари. Верујте ми ово кад сам читао мене је мука ухватила. Помиње се и тај, како рекоше заштићени, не могу све да похватам познаје, нити знам, нити познајем ... Да ли је ово могуће овако да се пише о човеку, да ли је могуће, интересује ме? Ја бих сад стварно волио да ми учините ако може, стварно бих волио да видим ко је тај, не тај, нек' извине господин, 'ајде да видим Милојко, шта да кажем за тог човека, молим вас. Треба да кажем добар је, лош је, нит' га знам, нит' га познајем. Шта треба да кажем за Момића, је л' ја треба да пљујем на те људе. Не. Не знам их, нити сам иђе икад био на та мјеста, а први пут сам у животу чуо за та села што се овђе зборе. Кад је Кастратовић био ухапшен први пут у животу и шта сад траже од мене, значи он може имати моје прве изјаве господин тужилац кад је долазио у Краљево, имате те вјерујте ми ја сам се запањо, не иде ми у главу, то су чисте небулозе. Ја опет кажем то Шиптари што зборе, сад свједоци, они могу да зборе шта хоће. Колико су ти терористи побили свог народа, побили их све што је то било лојалног Србина, побили их што веле а нису гледали, ко пашчад, а све се сад натовари на нас. Само ме интересује једна ствар како све ће нађоше овако лепо да изаберау да иските, ово је сачувај боже. А ти сведоци, како моја слика да дође до тих Шиптара тамо, дође моја слика да је они гледају. Јесу имали шансе и времена да их упознају, данас ја сам рекао техникак је чудо може на основу слика да напчини брате на пример како смо као оно диносаурусе кад снимају како се кољу па могу да сниме и филм и како смо убијали и клали да имају све. Чисте лажи, чиста измишљотина, ово је чисто намонтиран процес. Ово је значи само се иде против нечега. Ко се овђе вади, шта се овђе вади, шта ко чини овде с народом ја не знам, али ово је кажем вам чиста лаж, нити знам. Жао ми је и те господин како сам рекао, да, није Миљојко него Милојко, извини молим те сад. Не бих желео да се нађе човек увређен. Значи, чисте лажи. Па и Момић шта имам с тим човеком. Мишић, шта ми значе ти људи у животу, треба сад да пљујем по томе, нити знам, нити сам икад иђе био с њима. Једна ствар

најбитнија у животу, у свему овоме ко је тај „Мртви“, коме је он командовао, то су лажи, то су чисте лажи. А што, Шиптари су убијали и назад 50 година своје, чистили су да би дошли до овог што су дошли, а што неће ови исти Арнаути данас да учине исто то што ће му онај рећи учинићеш то и то, рећи ћеш писаће ти се то, научишећ за Јанка, Марка, Предрага, овог, оног, има да збориш иначе ће ти кућа изгорети, а колико су они кућа погрели, попалили својих те терористичке њихове сад што се сви сад с њима диче, дижу им споменике, а нико се не пита ће су Срби. Мени су брата отели, брата су ми отели и комад му се меса никад није нашао, а што то неко не потеже, а колико је таквих тако учињено касапница над нашим. Па ову ђецу побише и сад шта да чинимо. Да седимо и да чекамо оно што је веле секиру заврат. Због чега све ово што је написано? Ово само шкоди ко мени, ко мојој фамилији, ко пријатељима. Ако нешто неко не зна, знам што ће рећи. Шта ће рећи човек? Шта је коме зборено? Исти ти Арнаути су за паре као што има и тих проклетих из кукоља у сопству што неће да зборе за паре за своју, да извинете, своју грбачу да ишчупају. Ајде сад товари овог, товари оног, срамота, стварно срамота, ово је жалосно, нико не пита нас како ми живимо. Срамота је била и кад сам читао, кад ме зову па ми веле ће ти је сат од 50.000 евра. Рекох, замислите није се возни парк још отворио, па начиташе све и свашта. Ово ја не знам шта је. Све ови Шиптари ће да зборе за паре или ће да зборе или ће да зборе своје фамилије спасавају као што ће исто као што су и сви ови клали се међусобно и уцењивали их, тако ће да дође и против Дејана и против Славише и против Момића и Мишића и Богићевића и не знам ко се још помиње, а сутра не дај боже и вас ће да помене и рећи ће да сте и ви били тамо. Ето не дај боже да речу за вас и за вас ће рећи ви сте били, па ће и против вас исто рећи. Чиста лаж. Ово је ненормално, вјерујте ми ово је не знам, само да кажем ово је чиста лаж и ово је само прљаво. Ја се надам, рекао сам, бачиће Бог зрно правде на ову кућу и овај ће народ да иде кући, доказаће се. Ово је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Члан 398 ЗКП САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче имате питања?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Не хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих пар питања, имајући у виду чињеницу да се током истраге бранио ћутањем. Господине Булатовићу, да ли сте били војно ангажовани у току рата на Косову?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Као и сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој сте једини припадали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 187.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које сте оружје дужили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аутоматску пушку?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, склапајући кундак, пушку сам носио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте приступили тој јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Је сад, у оном времену више се не сећам ни датум који је био, а ко би се сетио шта се све дешавало и како се све дешавало добро смо се и окупљали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били добровољац или сте мобилисани?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не, нормално с позивом као и сви што смо ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тамо добили униформу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нормално војну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте задужили униформу и оружје?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То се задужило у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У касарни?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па где ћу да задужујем, прије тога имали смо униформу, задуживало се јер смо били по резерви и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, када је почело бомбардовање тај моменат ме интересује да ли сте тада у касарни задужили униформу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Оружје и униформу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оружје и униформу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То смо прије тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре тога?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да, ја мислим да сам оружје. Ја сам био и у СУП, па људи задуживали и раздуживали оружје, ја не могу да се сетим шта је било јуче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко Вам је дао ту униформу и оружје?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И сад ко ће сад да зна ко ми је дао, откуд знам. Да ли је човек који ради тамо, нисам ја могао да је нађем на улици да је узмем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете какву сте униформу носили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па шарену нормално униформу војну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита тужилац маскирну или једноделни комбинезон или, значи то је принцип?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Маскирну обичну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, принцип је када неко пита онда Ви одговарате, а не „па забога зна се“, одговор је знате једнобојну, маскирну, какву?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Маскирну као што је и сва војска носила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се задужили као редован војник, оно што се каже, пешадинац или сте имали неко посебно задужење, посебни ВЕС?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Обичан војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обичан војник? Да ли сте некада носили и пуцали с пушкомитраљезом током рата на Косову?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нити сам га носио, нити сам пуцао из њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте носили наочаре?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Наочаре?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да током рата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите наочаре да ли сам носио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте носили наочаре?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Носио, па да носио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време рата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У време рата?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можда и јесам, откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то биле наочаре за сунце или за вид?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То могу да буду наочаре оне са диоптријом, фотогреј.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте носили тамне наочаре за сунце?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па могуће да јесам, откуд зна, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли јесте или нисте?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па човече да се сетим сад свега, мислим стварно, било је давно, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једноставно одговорите тужиоцу „не сећам се, не знам“ и тако.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим свега, не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има стравичан отпор према мојим питањима. Добро, нема везе. Реците ми, кажете „Шиптари су убијали Србе“, па сте поменули Вашег брата да је отет. Да ли можете сада да нам кажете кад се то десило?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Он је отет мој брат од стрица, он је отет 1998. године, половином године отет је на путу Пећ-Приштина из воза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из воза?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, из воза испод Клине негде тамо су га отели, никад га више нису ни нашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то учинио?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ко је учинио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Терористи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који терористи, да ли је била нека јединица, да ли сте истраживали нешто у том смислу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ко да истражује?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви отмицу Вашег брата.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је радила полиција, ко ће да истражује, зна се ко га је отео терористи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим тога да је он отет и да је отет у возу, где је ишао тај воз рекли сте између ког места?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Пећ-Приштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пећ-Приштина?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли још неке информације везане за Вашег брата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Никакве више одатле информације нема за њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се Ви сами нешто распитивали око тога?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Брат овај његов рођени Слобо распитивали су се, сад да ли су нашли комаде, да ли је шта учињено са тим још за сад ништа. Ја да сам сазнао не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви живели у Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за време док сте живели у Пећи чули за ова села која се помињу у оптужници Захаћ-Ћубенић?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја за та села чуо сам онда кад је дошло до овог хапшења, до ове ситуације, нити сам знао нити шта, чак не знам ни на којој се релацији налази. То је то. Ако гледам ја сам фактички неких годину и по дана да сам живео и радио тамо, ако ћемо да погледамо тако. Не могу ја сад да упознам цио град и сву околину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква су Ваша искуства за време бомбардовања, да ли је било, да ли сте Ви као припадник 177. одреда имали неке акције током рата од 23. марта па до негде док је трајао рат?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па оно кад је почео рат били смо у фирми, после смо отишли, чували смо, били смо одређени на обезбеђивање објеката смо обезбеђивали, болницу, грудну болницу, око Патријаршије, горе Јерињак, све зависи неко је ишао да обезбеђује пумпе. Једино је смо били да је била акција то је била бандера, то је било пред крај неће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то акција била?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је била сила, навалили Шиптари, шта је било рат. То је једина оно што кажу, да каже човек поновило се не повратило се, не дај боже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад имали неке друге акције које су биле ван Пећи осим бандере?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то је бандера та где смо, ту је било и полиције и то се није знало и активне и резервне и откуд све није било народа, то је сила била, ко ће сад да зна ко је кога, па су баш били са полицијом у споју како су је звали. Ту су човека погодили полицајца, све се живо разбежало, неки су шта све није било ено кукавца погодили га у грло,... га погодио, само сам чуо да виче „Кастро завој, завој“, рекох шта би да га неко њега не погоди. Тад сам отишао до њега узео од оних момака дајте рекох завој, шта је, каже овај је рањен. Само му шикља крв из врата и један момак је пришао са њим, не знам који је био, дошао је испред зграде, само смо покушали ишчупали смо њега и један колега његов је изашао, извукли смо тога, ћерали га у Пећ у болницу, да ли је преживео не знам. Сад тај момак како се зове немам појма. То је било људи, то је била војска, то је сачувај боже било шта је, нисмо знали шта је горе или ови озгоре или ови одоздо, не знаш од чега да се браниш и из које хране да се браниш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у време док сте били у Пећи чули за ова села да постоје у околини Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Вјерујте ми да не, нити ме је интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви док сте живели у Пећи ишли негде ван куће?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па јесам ишао у моје село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је Ваше село?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је село Врабовац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па то је 12, 13 километара од Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком правцу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То се иде Брженичко насеље, па се онда прође поред кожаре, па онда Рашије, па Гораждовац, како дође Почешће и онда Грабовац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Грабовац тај пут који иде из Пећи до Грабовца да ли се негде иде даље тим путем до неког већег места до града?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то су села, после тамо не знам како се зову друга, знам овај део, али не тамо није могло, није било пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате, ако дозволите само да предочим сведоку, да ли познајете пре свега Рашку и Зорана, да ли сте га виђали у Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можда, али не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте долазили овде у суд и да ли знате да је рађено препознавање неко овде у суду?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, долазио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да Вас је Рашковић препознао, то сте видели у списима?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Откуд знам. Па то можда он мене зна, ја њега не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као извршиоца управо овога што сам ја прочитао?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли је то истина што он збори?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас какав је Ваш коментар на то?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја га не познајем, искрено речено, нити га знам, нити га познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли бисте погледали једну фотографију из фотоалбума који се зове „фотоалбум униформисаних лица на фотографијама снимљених 1999. године на Косову и Метохији“ фотографију број 1, па да нам каже кога препознаје, кога не препознаје?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Хајде добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформисаних лица снимљених 1999. је ли то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је. Има једна, само прву групну фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете преко документкамере?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може, како Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, хајде. Господине пазите, ако Вам је згодно даћемо Вам после у руке, само овако да констатујемо преко документкамере да се приказује та слика 1 из фотоалбума униформисаних лица снимљених на Косову и Метохији током 1999. године, па ако Вам је лакше онда ће то бити касније у руке.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могу ли да добијем слику молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да добијете, ево сад смо овако констатовали, сад су видели сви шта тужилац тражи да Вам се покаже па ћемо онда то да Вам дамо у руке, а режију ћемо замолити да нам врати слику суднице.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: „Кастро“ једини, Кастратовић, то друго откуд знам, тотално непознате фаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су исто ови други непознати?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па слушајте, сви други скупе војску, војска на гомилу, после се не зна ко је ко, а овђе Кастратовића познајем, ово друго не могу да се сетим. То је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете тог војника који седи на аутомобилу са црним наочарима и цигаретом у устима?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово као да сам ја бог те видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте или нисте Ви?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могуће да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали ту слику? Не.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Откуд знам да је имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим Ви нисте имали ту слику? Не. Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли сте то Ви на слици или нисте, кратко и јасно?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Изгледа да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема изгледа, јесте или нисте?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте? Да ли сам ја добро чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, снима се. Не сад, хоћете да изађете нешто или у WC, сад ћемо још мало да завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да погледате и друге особе ту? Не, не, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да прекинемо ако Вас изводе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једну фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него кажем оптуженом да се мало још стрпи па ћемо направити паузу.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Једино што овде видим „Кастру“, ово остало искрено речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми за „Кастра“ је ли сте Ви са њим ратовали све време?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нисмо били сво време заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте били заједно?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нисмо били сво време заједно, нисмо ко каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да определите време које сте провели заједно?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па слушајте овако, сад ћу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он био с Вама у јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Колико је било њих у јединици ко ће сад све да их попамти и да их поброји тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам за „Кастра“ кога препознајете ту униформи је са Вама? Да ли је „Кастро“ био сво време с Вама?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите с Вама заједно да је нон стоп у току?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току ратних операција, у јединици истој?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У јединици да највероватније, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да је некад „Кастро“ одлазио а да Ви нисте изшли заједно с њим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То се не сећам да је ишао или да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: „Кастро“ како је изгледао за време рата, са брадом?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па неки пут јесте, неки пут није, неки пут се обрије, неки пут није, као и сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете, с обзиром да сте препознали себе и „Кастра“ да ли можете да нам кажете из ког доба је та фотографија?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово може да буде, то је са бандере, крај кад смо се повукли и коначно избегли ту на то бомбардовање, ово само може да буде са бандере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи 1999. година?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово јеј пред крај рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате који месец ако је пред крај рата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па пред крај шта ја знам, сад који је, мај, јун месец откуд знам. Можда јуни месец, крајем, почетак, јер оно 9. после сви, ту је можда крајем, откуд знам, ту је била та акција на бандери, то је једино то где се може рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте обезбеђивали објекте, склоните сад ту фотографију, није битно више, када сте обезбеђивали те објекте па у граду Пећи, кажете да Пећ нисте напуштали, да ли сте приметили неко кретање цивила кроз Пећ, да ли је било колона?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам радио приватно, кретало се, ишао је народ, кад је почело да укће да то грмљави ово није само Шиптари, наши су ишли, купили фамилије и ишли ће је ко имао, ће је ко могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су пролазиле неке организоване колоне, да ли сте Ви видели, не да сте чули, Ви лично видели?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Народ је пролазио, ишао је, куд је ишао откуд ја знам ко је куд ишао, сви су ишли да спашавају главу, а ће се ко крио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам опишете каква је ситуација била у Пећи, да ли је било неког пушкарања, да ли је било неке паљевине, да ли је било бомбардовање?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Било је бомбардовање, па је л' су бомбардовали у град.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Шта су погодили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Касарну ту у граду ту је сачувај боже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неко пушкарање у самом граду Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите, пуцање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пуцање, пуцање из аутоматске пушке?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па пуцано је бре на полицију и овако и онако пуцано је у свако доба и дању и ноћу убијали су и пресретали и пуцали, убијали су и полицију и цивиле, како је ко стигао они су убијали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још Вас нисам разумео, хајде и да питам конкретно, да ли сте видели неке организоване колоне да иду тракторима кроз Пећ?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Откуд знам ја куд су ишли, шта су ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Видео сам кад пролазе људи, откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша јединица имала је неке акције и ван овога што сте Ви рекли, па баш управо у овим селима Павлану, Захачу и Љубенићу, како је дошло до тога да Ви не идете тамо?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могуће да нисам ни ишао. Могуће да нисам ни ишао. То смо били на обезбеђењу објекта по граду, па није могло сви да се иду а град да остане, био сам тамо где сам био распоређени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да ми кажете које сте објекте обезбеђивали у самом граду?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Били смо, највише се обезбеђивала болница грудна, па онда је била ова, што има велика површина, онда је била главна болница, водовод око Патријаршије тамо је такође била капетажа тамо код базена то се чувало, чувао се горе повише града Јерињак из Ругове да не би напали, било је дешавања да пуцају с брда озгоре ка граду, падају људима по кућама и шта се не дешава. Обезбеђивали су се објекти и шта ја знам, пумпе, складишта и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви говорите све обезбеђивали су се па наводите објекте. Да ли сте то Ви радили, да ли сте Ви били са још некима који су обезбеђивали објекте, да ли сте Ви лично ишли у водовод?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Био сам и у водоводу и у Патријаршији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Болницу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Болницу смо били редовно, у болници сам био, па и код болнице ту исто је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава? Кажете било је пушкарања у граду?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Пуцали су на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекате само, немојте одговарати.

Значи, само да констатујемо да су зачас изведени на 2 минута из суднице Николић и Мишић и бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, да изађете? Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пушкарање, пуцало се на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, и Мишић је изашао, сачекајте 5 минута, 2 минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још једно питање. Откуд ја знам ко улази и шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашли су, ево издиктирали смо да су они изашли. И Абдулах? Онда ћемо да правимо паузу. Вратите се на место.

За овим ОДРЕЂУЈЕМ паузу у трајању од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да излазите. Значи, видимо се у 16:05 часова.

Седите молим вас.

Оптужени Булатовић или Булатовић, изволите. Да ли заменик тужиоца за ратне злочине има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ви сте ме прекинули усред. Ово се други пут дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У различитим предметима. Господине Булатовићу, да ли знате кад је почело бомбардовање?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Бомбардовање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим 24. увече је почело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког месеца?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Марта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се Ви тада налазили да ли можете да се сетите?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тад били већ мобилисани?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не бре, кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте приступили јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нисам ја сигуран, после пар дана, после тога, тачно датум не знам стварно, мислим не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пар дана после 24?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, сигурно, 4, 5 дана откуд знам колико је прошло, недељу дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После пет дана од 01. априла да ли се сећате где сте били, који сте објекат обезбеђивали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Шта ја знам, били смо по граду, овамо, онамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 01. априла да ли можете да пратите?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим господине тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 14. маја можете ли да се сетите 14. маја где сте тад били и шта сте обезбеђивали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не бих рекао, не знам, али само да Вам кажем овако. Ја сам од маја месеца имао сам повреду, у ствари нису могли да ми оперишу вену, онда су ми бушили вене и чистили ми тромбове, то је хирург један радио и скоро 3 недеље и више сам носио, није гипс него као лонгету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате лекарску документацију?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е па сад у то време, ако има записано у Пећку болницу или што су радили у то време онда постоји, а било је и грђих случајева не знам да ли су имали времена ни да се окрену на хирургију. Баш нажалост сестра која ми је, баш која је била с овим доктором, не знам да ли је био, био је негде из Војводине, сестра која је била при тој интервенцији кад су ми то

очистили вену она је покојна, она је умрла, умрла је прије пар година, Бранка, радила је као сестра на хирургији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На оној слици препознајете „Кастру“, да ли сте се Ви дружили с њим пре рата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у току рата?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Прије рата, фактички у селу имања су била са браћом од тетке где смо имали, су били близу и ишли смо код цркве, ту фудбалски турнири су се одржавали, дружили се и наши стари су се дружили јер је код других посећивали се, пријатељство то је постојало је увек ево и дан-данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви тада и данас да ли славите неку славу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сад нисам у својој кући, не славим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте тад славили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ишао код браће на њихову славу Ђурђевдан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто село одакле сте Ви?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам у граду живео, моја браћа су живела у селу, у Раговец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте ишли?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 18. сам ишао тамо код њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Вам је познато да ли „Кастро“ слави неку славу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Имају и они славу исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били код њега некад на слави?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам, били смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате коју славу слави?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Он слави славу, е сад помућено ми је више у глави, знам половином после наше славе мислим једно 15 дана је његова слава, после Ђурђевдана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је Ваша слава?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мени је слава Лукиндан, а браћа Ђурђевдан славе, имали су овамо у мају месецу, 14, 15, тако, половином месеца су славили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли код њега на славу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па био сам код њега и код Љубише нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када? Да ли сте били у време када су падале бомбе?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е када су падале бомбе није било пријатно ни да се изађе из куће, а не да се иде увече било ће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је „Кастро“ славио тад славу кад су падале бомбе?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесу сигурно, цело село је славило, оно што кажу скромно колико је ко могао и како се могло, али слава се увек код њих славила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа њихова слава, да ли се сећате пошто кажете да сте раније били?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нормално, слава к'о слава, пријатељи, кумови, родбина, фамилија, комшије скупе се и то, седи се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неке церемоније у цркви?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Има колач се носи у цркву тамо, хвала богу, колач нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Носи се колач?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да, хвала богу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког датума у мају када „Кастро“ слави?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па кад он слави, да ли он носи ујутру дан прије на дан славе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте 1998. године били код „Кастра“ на слави да ли можете да се сетите?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим, а нисам сигуран, ко зна, можда нисам био прву ноћ, можда сам био други, трећи дан сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1998?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могуће, не верујем. Не знам. Уствари, не верујем, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А 1999. нисте ишли?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 1999. ко би, није баш било, 1998. могуће да сам био други дан сигурно, можда, видео сам сигурно кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1998. сте били, а 1999. нисте?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 1999. нисам, ја мислим нисам могао ни да идем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега нисте могли?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Била ми повређена нога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Била ми повређена нисам могао ни да идем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте ми одговорили на питање да ли можете да се сетите, да бисте неки објекат који сте обезбеђивали, обезбеђивали заједно са Кастром, за кога кажете?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па слушајте овако, ту се обезбеђивала се и градска пекара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био тад Кастро са Вама.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Гледали смо се код болнице, значи можда нисмо били баш стално у истој смени, неко у ноћну, неко у дневну, како кога запане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете гледали сте се код болнице, шта то значи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па исто ту смо исто чували око болнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се после рата и када сте дошли у Србију, да ли сте се виђали са Кастром?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ту смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се виђали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ту смо, па фала богу, мирно време ту смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се виђали пошто је Кастро изашао из притвора?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам, гледао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Кастро нешто причао о овом процесу овде?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да Вам кажем искрено поред оне његове муке коју је оставио кући, било ми мука и да га питам шта и како је, знам да му није лако и још треба ја да му стајем за врат и да га питам шта и како ово, оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је причао да Вас неки људи помињу по надимку за село Ћушка?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да Вам кажем искрено, то што ко прича и како ме ко помиње, то ми баш није нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Кастро то поменуо?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нисмо баш причали око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сада виђате са Кастром?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Виђам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете ко је био командант?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Командант је би, то сам тек последије, командант је био то сам касније сазнао баш име право, а ја сам схватио Топлица или Топличкић, уствари није Топличкић него јесте Топлица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте га Ви знали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Поручник. Како да вам кажем знао сам га, не могу да кажем да сам знао човека оно лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви његово име знали, то Вас питам?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па Топлица, знао сам га тако јер тако су рекли да се јавим код Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су рекли да се јавите код Топлице?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па када сам био узео позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Када сам био добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За мобилизацију?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније током бомбардовања јесте знали то или неки надимак?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ко ме, па не само Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Топлицу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па гледао сам поручник, он ми је био главни човек ту, имали ту одељење ту, како сада ја да вам објасним, ТО, Територијална, значи има ови који су били стационарани фактички, значи имало је људи који су били стационарани, значи да чувају објекте, да су код објеката, имало је људи који су били по распореду како, нисам ја сад био достојан, нисам ја компетентан да причам о, ја не знам како то и шта иде. Ево територијална одбрана значи, регуларни значи при војсци, он је био активни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате, јесте ли, јесу ли Вам уписали то у војну књижицу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам, нисам ни гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили дневнице?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Које дневнице, нисам ни добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово предају сад за дневнице, нисам предавао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили тада или касније, после бомбардовања дневнице?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим верујте, стварно верујте ми, више колико је шта прошло, не могу више ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Топлицу видели тада приликом мобилизације или када сте задуживали оружје, униформу, када сте му се јавили, када?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Када су рекли, када сам био мобилисан, када сам се јавио и то, тако, то је било, верујте ми то је био општи хаос. Значи то је био општи хаос. То је био општи хаос, значи ће ће ко да се склони, нити има СУП своје мјесто, нити има општина, нити има ово, то се све овако ће ко, како да вам кажем, једноставно што кажу људи дошли сте на списак ту и ту, иди што ти рабат, ви идите ту...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, полако да Вас разумем?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је био општи хаос бре. Територијална одбрана, Ви сте ту и ту, тај и тој одјел ваш, тај и тај твој, тај и тај твој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, тај и тај одео ваш, ко то каже одио?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па тако су нас распоредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, који они?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је поручник, Топлица?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Топлица, мислим да је Топлица, јесте Топлица, сад презиме не знам тачно, да ли је Топличкић или, после сам сазнао да је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миладиновић?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Миладиновић, ето верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је била команда та је ли знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па то се селило верујте ми из дана у дан од бомбардовања значи данас је била ту код, например да вам каже, данас је например код шећеране, сутрадан биле су пале бомбе код касарне, близу касарне, онда се селе на други крај града, значи никад нису били статични, нити смо могли да будемо статични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви спавали например?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па обично кући сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте кући?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, кући нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте се јављали на дужност?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па када ми кажу, неки пут добијеш ноћна смена да останеш, па сутрадан преко дана сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам да ту ноћну смену например?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па одреде нас сви између себе се најбоље договоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам каже да се договарате између себе.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не то, мислим ми између себе људи који смо одемо и тамо има стерешине и шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био старешина?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сада је ту било, како да вам кажем било је ту људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове кажите ми?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сада да се сети пола њихових имена, кога да се сетим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, надимака?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Углавном смо где нам кажу то смо извршавали значи, где нам каже будите ту и ту смо, одрадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас ја питам, пазите, да ли Ви мене разумете?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ја Вас питам, ко је тај ко вам каже и да када одете кући да спавате где да дођете онда сутрадан?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на које место дођите од ваше куће?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па дођем или код болнице или идем право, обично код болнице или идемо код патријашије или идемо...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је на тим местима?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Болница се чувала, ту су били око болнице се чувало, ту је био водовод, патријаршија, па онда су били овај катажа је била главна, чувала се пекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како ви одаберете да ли ћете у пекару или на катажу или у патријаршију?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Није то обично се договоримо. Знате како, обично се договоримо, у три четири дана си ту, например чувамо код патријаршије, па онда смо пар дана код болнице, па онда пар дана смо пекара, па онда пар дана смо Јариње, то је више града значи тај дио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико вас чува један објекат?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па зависи, никад није било, па не може човек да каже ништа оно пошто су то били обично није могло да буде по једно двоје на гомилу, троје, петоро него обично на групе распређени можда на неких километар, има сад зависи колико од терена какав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико је то?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па зависи може да буде пет, шест људи, десет, имају терени где не може да ..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, например ти терени, пазите само питам за терене где сте били Ви, колико вас је чувало те терене, односно објекте?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па шта знам, не могу да вам кажем искрено баш колико тачно је било људи, не могу мислим искрено речено, мислим то је сад да

се сетим, више не знам ни са ким сам био ни шта, то је скоро 14 године, не могу више ни да се сетим али верујте ми, мислим не могу сада да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким сте се договарали где ћете ићи следећи дан?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па то би обично дођу и само нам кажу ова група иде ту, или ћеш ту, овамо, онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко дође?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ови командири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још, ко је био командир?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па кажем вам, Топлица је био командант 187. јединице и ми смо били ТО одбрана, иначе били смо фактички више оно што кажу значи одбрану ту територију града на пример тај дио, шта, како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала, то је мени јасно, ја питам ко дође и каже вам, то је било питање, ко, који командири дођу и кажу вам да идете?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е сада још једно, ту је било и где су били и овај како да вам кажем, резервни официри и овај, или нам кажу шта знам код Топлице видимо се и тако то, и они кажу момци данас сте ту толико и толико, добијете распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па кажем вам добијемо групу како ће ко, докле ће ко, где је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко вам да ту групу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ко нас распореди, он нас распореди обично...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас распореди?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Обично командири ови што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вас питам ко су били командири и тако смо почели.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да, сад више не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сад више не могу да знам да ли нам је био Топлица, е сада искрено да вам кажем ја их пола нисам познавао, значи не могу да кажем сада, где ми кажу одем испоштујем то и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су трајале те смене?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па зависи од потребе, неке пут зна да будемо и по цели дан и по целу ноћ, зависи како када, неки пут смо знали одрадимо шта знам дан, ноћ по потреби како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко одређује то да ли ћете да будете дан или ноћ, ко то одређује?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да вам кажем искрено када дођу људи не може човек један две, три ноћи узастопце, онда се поделимо ајде ја ћу двије ноћи ти једну ноћ, двије ноћи и тако да би могли да издржимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте се Ви најчешће договарали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па обично између себе ту, откуд знам ту је било људи доста и млађих и старијих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, са ким, са ким сте се договарали?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па са старешинама који нас распореди, ми између себе се поделимо шта ћемо и како ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам који су то били који су били распоређени исто као и Ви?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е сад више не би могао да се сетим имена, колико је било људи госпођо судија вјерујте ми. Значи стварно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног имена се не сећате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па био сам и са њим, са Кастром, али ми нисмо били константно заједно, сад били смо, мењали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са колико људи сте морали да се договарате ако је некад било пет, некад десет, а не знате ко су били командири, не знате са ким сте се договарали, али са колико њих на пример морате да се договарате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знам, верујте ми да ја не познајем, верујте ми да ја дан данас, ја сам више Пећанаца упознао када смо изашли него што сам их тада знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу Пећанци тада се мобилисали и ратовали или нису?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли су Пећанци тада ратовали или нису?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сви смо ратовали тада, ко није ратовао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се мобилисало ово локално становништво?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Локално становништво, па јесу били сигурно мобилисани, били су неки су ишли на Кошаре, неки су на границу, неки овамо, онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви на Кошаре?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате када је била та акција?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, нисам био здравствено и нисам могао да идем, више сам био статичан. Ово је једино, кажем вам имао сам ту повреду и дан данас имам проблеме те и оперисао сам те вене и те тромове и тад сам имао проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате када је ваша јединица, део ваше јединице ишао на Кошаре?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам. Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате када је дошла 125.?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам ни то, одакле би сад ја знао то. Ја сам скоро мјесец дана био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се користила нека возила у јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како мислите, возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничка возила, теретна возила, путничка, нека?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Путничко није, већином ако би се користили „пинц гауери“ војни или оне „стодесетке“ и то откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви возило када кажете да сте возач?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте возили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нисам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па највероватније имали су који су имали возачи, можда су били активна или редовна војска да је возила, не могу да кажем да сам ја имао да возим, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели можда у јединици неко возило са оружјем које је намонтирано на њега?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Тога је било колико хоћете да видите, не у јединици него да видите БДП имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја питам за Вашу јединицу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, али је овако било.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сад да ли је било монтирано, али били су БДП имали су, они имали су блинде оне војна возила ова имала су који су имали и то, не може то да се намонтира сада на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хожете молим Вас да ми кажете које оружје је било у вашој јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Моје. Пушка аутоматска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у јединици је ли било неког другог оружја осим аутоматске пушке?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па било је ко је шта дужио, неко је дужио пушку неко је дужио...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам да ли је у јединици било другог оружја, не ко је шта дужио, него да ли је било и ако је било, значи да или не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па било је оружја, нормално да је било пушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог, другог осим АП-а да ли је било другог оружја, да ли је неко дужио пушкомитраљез?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па било је и тога сигурно јесте било је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на који начин сте Ви носили оружје, на који начин сте носили муницију?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ја сам пушук носио о рамену, а муницију у онај прслук који је био шивен обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте и прслук?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, обичан онај од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оне укрштене реденике јесте носили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли сте можда имали неке траке које сте требали да везујете за рукаве?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу а се сетим верујте ми. Не могу да се сетим верујте ми сада за траке, верујте не могу да се сетим, а можда је и било, верујте ми, не могу да се сетим свега сада, да се сетим сад баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је осим Кастратовића и Поповића познајете још неког од људи тамо од метшана који су овде у поступку, нису само они из Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Овде који су у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Значи лично кога познајем то су само ова два човека, кажем вам искрено, ово сам вам и рекао сада, ово сада да не набрјам. Значи...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у јединици било и неких Босанаца?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим, верујте ми, не знам стварно. Верујте ми госпођо судија знате ли колико је, знате која је то сила војске, колико је то народа, није десет, то је хиљаде, стотине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било у 177.?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не знам ни колико је било, верујте ми али то је цио град врвио од војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам за вас, за вашу јединицу, за ваше окружење, пустите цео град?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам стварно да ли је било, стварно не знам да ли је било, верујте ми да не знам да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте, да ли сте били ангажовани '98. године можда или почетком 1999.?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 1998. био сам у полицији, били смо у резерви, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У резервној полицији?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ми смо били код покојног Славка Перовића у јединицу, резервни састав полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате за јединицу „Муње“?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то тако.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не, то су активни полицајци били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били активни, а ви сте резервни?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, ми смо били резервни састав полиције, резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда како је дошло, је ли се то расформирало, до кад сте били у полицији?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знате како, ми смо били, на пример, можда месец дана, месец и по, зависи како кад, по потреби, и онда се вратимо нормално у фирму да радимо. По потреби ваљда кад би смене дошло онда би опет ишли по месец, ишли обезбеђивали пунктове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако била цела '98.?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па није, није била тако цела, можда пар месеци сам био, нисам био дуго. Не могу да кажем да сам био целу годину, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и до кад је то трајало?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па негде тамо можда до септембра-октобра месеца, не могу тачно да се сетим, верујте ми не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ништа, после раздужио се с полицијом, радио у фирму пивару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радила пивара током бомбардовања?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесте, радила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Радила је, добро није капацитет, ишло се на посао и то али колко се радило, шта се радило, углавном да се било у фирму. Ја сам из фирме изашо и нисам био кад су ми донели позив, у фирми и чак шта нисам могао са аутом који сам дужио да се јавим у јединицу јер је био ауто нешто је био дефектан, морао је да иде у сервис и ја сам ауто оставио, е сад после тога више ко је узео тај ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На регистрацији кола у Пећи је радио овде један оптужени, зато сам Вас питала, Ви возите и тако, па сам Вас зато питала да ли познајете можда још неког. Такође двојица оптужених овде у поступку су из једног села које је у близини Пећи, али Ви њих нажалост не знате. Да ли има у Враговцу нека сеоска слава?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Враговац? Па не знам, ова моја браћа Бабићи они славе Ђурђевдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него сеоска слава?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е за сеоску славу стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у неким другим селима у околини Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па имала је сигурно, само не знам која је слава, али имала је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Имала је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мада су прислављали, знам да се приславља као мала слава да ли ће да буде 02. август свети Илија, тако нешто, не знам, али главна слава је била Ђурђевдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где мислите, код ваших?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате колико је Ћушка далеко од Гораждевца?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Верујте ми да не знам ће је та Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ево кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах ту преко Бистрице.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: А ђе преко Бистрице? Верујте ми да не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јер ја ако сам ишо, значи ја се пењем кроз Гораждевац пар километара и у село моје, али Бистрица је од нас није баш ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Није баш ни близу Бистрица од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Тако да не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми како сте се Ви, јесте ли се Ви раздужили, кад сте се раздужили?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: За ово у војску, војно ово? То је остављо како је ко гледо само да гледа да ишчупа живу главу да се макне. Повукла се и полиција, оде војска, шта да радимо ми, да седимо да чекамо, имамо двије торбе, поткупио се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте предали оружује, питам Вас, где сте предали униформу? На то раздуживање мислим.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је остављо ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви, Ви, не ко је, него Ви, ја Вас питам, само за Вас, знате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим да смо горе остављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ми, него Ви, значи Ви. Ја с Вама разговарам, значи где сте Ви однели своју пушку и униформу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Оставио сам је горе био у команди, сад горе оно ко је то више раздуживо и шта је ко узимо немам појма, ту пушку коју сам имо оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли Вам је познат случај да је неко напустио вашу јединицу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познат случај да је неко из ваше јединице, на пример, такође био болестан, ишао на лечење?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па могуће да је било људи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то познато?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па могуће да је било сигурно, ја сам први био да се лечим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли Ви то знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли се неко лијечио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Откуд, не знам, могуће да јесте и сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, то Вас питам, знате, да ли Ви то знате. Да ли Ви знате да је неко напустио јединицу и да се више није појављивао у Пећи, нити у Пећи, нити у јединици?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Стварно не бих знао да Вам одговорим на то питање, верујте ми, стварно не бих знао, сад да ли се ко лијечио, да ли је ко напустио, да ли се ко није враћо стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Вас који сте ту мобилисани и Кастратовића ови локални остали људи из тог подручја локалног из села из Пећи, да ли су они били у том 177. ВТО или су били можда мобилисани више у резервни састав, да ли су у селима или у граду биле неке сеоске страже?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па чували су, чувала су се села, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се чувала села?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Откуд знам, чували су сваки, ту су сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ТО?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па могуће, чувало се сигурно, сад не могу тачно да Вам кажем појединачно, стварно питање је било стварно не знам шта да Вам кажем, да не одговорим, сигурно се чувало, град смо чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, нема потребе да се замарате, знате, нема потребе да се толико мучите, реците само знам, не знам и то је сасвим довољно, знате, то је довољно.

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Стварно оно што знам ја сам Вам реко, вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете можда Милића Мартиновића?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То ми је познат тај, познато ми је да, Милић Мартиновић, мислим да сам чуо да је неђе у иностранству ваљда ухапшен то сам чито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, знате кад Вас питам да ли познајете мислим на то добро, тамо када сте били '99. године.

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можда га знам из виђења али лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или можда '98. у полицији?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, али можда лично да се знамо и да смо се дружили не знам али ми је познат, чито сам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читали сте?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чито сам у новине тако то да је ухапшен у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам причати шта пише у новинама.

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Иначе овако, пише све и свашта, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мију Брајовића? Мијо Брајовић?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Стварно не могу да се сјетим свих тих имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браћу Марковић од којих се један зове Саша?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Кога? Извините, како сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марковић Саша?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Марковиће познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Познајем чика Николу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, одакле су ваши Марковићи?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Он је испод пиваре живио неђе, имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пећи?

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, испод пиваре има кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вукотиће?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е не могу сад да се сетим сад баш по презимену, можда би га знао овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим због порекла.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можда би га знао овако да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Вам је порекло црногорско па реко да ли онда знате због тога.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, па вјерујте ми да ја пола Булатовића нијесам знао доље колко их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте их упознали овде.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Има их и ту, а има их и који су били Булатовићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате можда да ли је Кастратовић био ангажован током '98. у војсци, полицији, негде?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па да ли је био у полицији, па мислим, не знам да ли је био, а сад да ли је био, знам за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате? Разумете, „знам“, „не знам“.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја мислим да јесте, нисам сигуран али нек буде питање, стварно ја, мислим да јесте, сад не знам да ли је био...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли пуномоћници имају питања?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Ја бих питао, Ви сте рекли да нисте били у селу Ћушка.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Верујте ми да ја не знам ни ђе је то село.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Не знате где је?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не знам, верујте ми.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: А Пављане, Захаћ?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То сам само чуо.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: А не знате где се налазе?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па верујте ми да не знам које су то локације, стварно не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Рекли сте да Вам је отет брат на прузи негде пут Приштине, да ли знате на којем месту?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Рекоше испод, како, да ли се, Брезна или како, испод неког тунела ту су га дигли, била је жена са њим, снајка, даво је оцу пола године и после тога се вратио за Приштину, радио је у СУП-у у Приштини, ту му се сваки траг губи.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Код тунела?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Испод неког тунела, ту су препречили воз и ту је он отет и више му се трага не зна.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли има неки тунел близу Пећи је ли знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е сад да ли има близу Пећи, пругом се нисам возио, не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Пругом нисам ишо.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Никад нисте ишли?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не сад никад, не знам кад сам задњи пут ишо, немам појма, а тунел сад има, сад ће има тај тунел, да ли је испод Клине, или овамо сад не могу тачно да кажем локацију.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: То је много далеко од Клине, то је тамо тај дренички део.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е па ето, знам да је ту углавном сад отет, е сад тачно локацију.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Рекли сте да сте били само на том догађају који се, тај догађај „бандера“, где се то одиграло, где се то баш, можете ли нам рећи где је та локација?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па овако, та локација је по причи неће како се иде ка, не знам, то је, пролази Дечанска Бистрица.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Да?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И одатле, шта ја знам, можда.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли то преко Дечанске Бистрице или овамо са стране Пећи, мислим ближе Пећи, близу Пећи?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знам да смо неку ријеку прегазили.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Прешли смо преко неке реке, сад да ли је то Дечанска Бистрица, шта је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате у микрофон.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, да, извините.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: И тачно је ли знате датум кад се то догодило?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Отприлике овако.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како би се сетио кад, ај сетимо се шта је било јуче, верујте.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли то при крају рата или?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па при крају рата је и било то, то на „бандери“, то је било при крају.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Рекли сте да сте држали стражу, да сте чували и Јерињак, шта сте чували?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па чувало се насеље, доље куће, па јесу пуцали на људе, дођу терористи и пуцају рафал, рафал, побацају бомбе, шта све нису радили, по граду јесу ли бацали бомбе у кафиће, јесу ли бацали код.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Али баш код Јерињака је ли има нека кафана?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како није баш кад је ту.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли има неки објекат важан у Јерињаку да знамо?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Је ли ту гимназија?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Не. Гимназија је више Јерињака.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: А где су бацили бомбу па су шесторо-седморо деце погинуло.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: И то је више гимназије.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па како није, преко пута гимназије.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Тај објекат је више од гимназије, а гимназија није код Јарињака.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То је тај дио, та улица.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: То је много далеко, Јарињак је испод гимназије.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Бар једно километар је од гимназије.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Колко?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Овај Јерињак.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Господине, од гимназије до Јерињака немате ни пет минута да прошетате кроз насеље, то ја знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поповићу, ометате мене, онда све остале овде у судници и пуномоћника али све време од када сте ушли. Немојте молим вас да се понашате тако како уопште не приличи ни Вама ни овом месту. Изволите.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам шта је сад ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити ако Вас нико ништа није питао.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Извините, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Окривљени наводи да је био припадник 177. Војно-територијалног одреда, па ме занима да ли је та ваша јединица имала неке уже организационе јединице, водове, одељења и тако?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па слушајте овако, да је било било је сигурно.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Јесте ли Ви припадали неком од тих?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Више смо били статични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Више смо били статични оно што каже, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите нисте били статични? Како сте били статични?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нисам ишао како мене господин пита шта смо радили, ја сам реко доста за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он Вас пита водови, одељења, чете, разумете у 177.?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква статика, о чему причате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Он ме пита где смо се, јесте лепо рекли?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Питао сам да ли су постојале уже организационе јединице вашег 177. ВТО, водови, одељења или слично већ?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ваљда јесу сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале или нису?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па јесу сигурно чим је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја не знам, верујте ми ја не знам како да вам одговорим, шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како? Пристојно, пристојно.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пристојно, значи „јесу“ или „нису“, а „јесу ваљда“ није одговор који се даје на питања која се постављају у суду, нити је такво понашање и такви одговори се не дају у суду. Значи „јесу“ или „нису“ или „не знам“, али то „јесу ваљда“ и тако даље, значи пита Вас да ли су постојали водови, јединице, чете у 177.? Одељења, десетине је ли било или није?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесу, па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита човек.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па то, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако, само кажите је ли постојало или није постојало, немојте објашњавати. Изволите господине Чукановићу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Ком сте Ви припадали воду, одељењу или шта већ, пошто нисам разумео шта је постојало?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знате шта, Ви сте мене тако, ја више не знам ни ђе сам био, ни шта, како сте ме сад више смутили, обрћете ме ко, ко мачка клупче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булатовићу нисам чула како обрћете ме ко?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Обрћете ме ко мачка клупче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се окретати уопште, гледајте овде у судско веће.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите нас а чујете на микрофон, јел имате ту на монитору слику пуномоћника?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Да ли режија може да стави оптуженом слику пуномоћника да му укључи овај монитор? Гледајте у монитор, немојте се уопште окретати. Ево сачекајте сада да Вам укључимо монитор. Хајде молим вас режији јавите да му то пусте. И уопште нема потребе да се окрећете.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите сада ту пуномоћника? Пратите ту, не окрећите се, говорите у микрофон. Изволите господине Чукановићу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Да ли сте и ком припадали воду, одељењу или којој већ организационој јединици унутар Вашег 177 ВТО?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па јесам. Био припадник 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ког одељења?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Свакако та одељења су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био рецимо командир вода?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Верујте ми то не знам, верујте ми да не знам човека. Не знам му име, верујте ми да не знам. Верујте ми да не знам ако ми верујете не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, довољно је да кажете не знам. Ви не знате ко је био Ваш командир? У којој чети сте били? Ви то не знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Али сам био припадник 177 јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Е сад колко је 177 јединица имала војника, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где сте Ви били? То Вас нико није питао колико је било, то имамо податке, то су подаци то је била војска знате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, то је било...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда ми кажите ко је био Ваша чета, Ваше одељење.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја ако знам знао ме јад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја Вам кажем искрено не знам, био сам припадник 177 јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате у ком одељењу, у којој чети, ко Вам је био командир то не знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: То чета није ни била више било можда одељење или вод, можда 10 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10 људи. Којих је то 10 људи било са Вама? Извините господине Чукановићу.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па било је шта ја знам, ко ће сад више да се сети свих тих људи боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сетите се бар неког. Можете или не можете?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знам за Кастра да смо били, пар пута се гледали сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Гледао сам Срећка, не кажем да смо били стално заједно, гледао сам те људе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у тој, тих вас 10. Ко је ту био?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ту је било људи из града, ту је било момака и са села, верујте ми да ја пола имена не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих 10 људи пола имена не знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ја не знам можда ни једног, верујте ми да их пола не знам ни данас, ево верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукановићу.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Стварно не знам. Ја више не знам стварно како се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Само још једно питање. Да ли се сећате једног припадника 177 ВТО осим окривљених Миладиновића, Кастратовића и Поповића?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па знам људе овако, више не видим по фаци овако имена више, ја вам кажем искрено не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Али сигурно ја видим има, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где су Накло и Благаје?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накло и Благаје. Села.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Сад чујем први пут од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад чујете први пут.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ево ако ћете да ми верујте немам појма. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате где је „Стари Мост“ кафана.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: У граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Пећи.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Бивша „Бистрица“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли тамо?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам, у кафану сам ишао где је било кафана, јесам.

Ишао сам у кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате Обрадовић Зорана „Мазало“.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мазало, тако бар он каже, „Буба“.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можда га из виђења, а овако да га знам лично, директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, ево махните му Обрадовићу. Ево окрените се. Знате ко је то? Не?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не могу да се сетим, можда га и знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видоје и Вељко Корићанин.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видоје и Вељко Корићанин браћа из села Накла. Не знате их?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог овде од оптужених?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам од њих који су, кад не знам. Не знам стварно...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командира полицијске станице Клинчина Брновића.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чика Цула знам, Чика Цула сам упознао у Краљеву баш, њега знам, њега ко не зна. Чика Цула знам, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да знате...

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ту сам га упознао у Краљеву више сам га ту упознао и прије него што сам га тамо знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Цветковић Звонимира?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић Звонимира.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Цветковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. На регистрацији кола каже он да је радио.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је Сокић Абдулах, Ви немате појма, он човек каже да је дошао, укључио се у јединицу, човек био добровољац а Ви не знате. Добро. Мишића њега нисте ни споменули њега не знате, овоме сте погрешили Николићу име, нећете ми ваљда рећи да не знате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Нек извине човек, нека ми се извине нисам намерно верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он Вама, Ви сте се њему већ извинили он Вама, а овога Ранка Момића не знате? Момић Ранка не знате? Махните му Момићу молим Вас. Не знате Момића? Не бих ја то рекла. Добро. То је било то. Има неко још питање. Хајде оптужени, изволте. Не зна ни „Мртвог“. Не знате „Мртвог“? Минића.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Њега сам видио у пролазу а иначе...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Минић?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па онако, некаква незгодна фаца, истетовиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: После сам га видео у пролазу док иде, два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел носио моторолу кад сте га видели?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам, није. Откуд знам, видим га у пролазу овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у пролазу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Шта имам са ја са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ишао овако ходао или се возио?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Гледао сам га са неким својим пријатељима људима седио, сад ко су шта су не знам, нит ме интересовало нит сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволте.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И никакву тачку додира са њим нисам имао, шта имам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је исто био у 177 знате. Зато Вас питам.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па сад чујем од Вас да је он био у 177. Сад то од Вас чујем, колко ме интересовало толко знам, колко познајем тих људи ако ми верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Срећка знате. Он хоће нешто да Вас пита.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па Срећка знам из фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Превасходно добро вече. Да се извинем на понашању у задњим тренуцима које на његовом неком, ја сам само хтео пар

примедби не на његов, него пар примеби. Прво, господин и ја смо радили у ПИК-у, али он никад није радио у пивари он је радио у заједничкој служби тако да ја и он званично се никад нисмо упознали. Гледали се јесмо али већином сам ја радио, ја сам радио као диспечер контролор у магацину пива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То знамо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И већином сам 90% радних дана сам ја имао поподне јер тако ми је одговарало, деца су ми мала била, колегиница која је исто диспечер била она је радила прву смену, ја другу смену тако да са дотичним господином се знали из виђења, знао сам да је Булатовић мислим али верујте ми сад да нисам чуо да је Дејан како се зове, верујте ми да нисам знао јер тих Булатовића нека су здраво, па има пола Бреженика и пола Витомирице и пола Пећког насеља, то је Булатовића сигурно да не буде да претерам али једно 100 кућа сигурно јесте тако да то је, најбоље у СУП-у се може. Друго, што се тиче јединице 177 он колко ја знам био је припадник Прве чете гледао сам га тамо код гимназије код Патријаршије, кад би ми ишли у контролу јединице 177. Тако да дотични можда сам га у читавом бомбардовању видео два три пута можда у тим положајима да је био. Са мном лично у јединици никад он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој Вашој што Ви кажете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је једно, па би још једну примедбу у вези овог да сам Љубенић, па онда Захач, Ћушка, Пављане. Прва оптужница је била да деветоро да сам повео на стрељање, сад видим да ми је оно, а Богићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се уопште изјашњавати за сада о Пављану, Захачу. То нисмо још одлучили.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, само да повежем то да видимо где смо ту. Богићевић и Обрадовић су били са мном по првој оптужници, сад видим да по другој са господином Булатовићем који нема везе. Господо, нека види тужилаштво где сам ја био, с ким сам ја био, зашто сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел био он у 177 значи у којој чети сте рекли.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Првој чети ја колко знам, мислим да је био у Првој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био тај командант односно командир чете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ја, ја мислим под надимком „Ћето“ су га звали како је презиме, верујте ми да не знам или Влаховић, од њих двојице један је био командир а који је тачно не знам али знам да је био тамо ваљда у тој чети а у воду код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у воду јел био?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја да знам не. Дотични господин код нас у воду није био. Било је рекао сам вам стотину пута до сада сталних је нас било осморо-деветоро али Небојша је за собом вукао још седморо-осморо, петоро, десеторо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад то?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како кад, како му се ђефнуло тако је урадио. А они стални који су били осморо, деветоро, десеторо максимално и кад је било оно званично у воду. Било их је сад видим по оптужници најбоље да ударе све Србе становнике Пећи и околине па редом који су били и који нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је то господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од оптужених има питања или примедби?
Изволите.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Добар дан. Јел познајеш ти мене? Са филма овако,
са фотографија тужиоцево.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам рекао да сам вас први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, овде, видите Ви њега овде на монитору, ништа се
не секирајте.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам вам рекао да те људе не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог човека овде не познајете? Николић Милојка.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Шумадија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шумадија, да.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јавни тужиоц каже да сам побио стотину људи,
ето.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Верујте ми, верујте ми.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Господин дотични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Шумадинца“ не знате?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знате а Бебрика дал познајте Бебрика можда?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Бебрика, јел сте чули за Бебрика у Норвешкој?
Онај што...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада тако, прво мислим потпуно.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Молим Вас да Вам кажем, да први пут човека
видим у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Милојка „Шумадију“ први пут видите.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Чак сад сам мало и глупо ми да кажем човека да
нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим да ли је овде на слици. Ништа, немојте
ништа, најбоље немојте да причате. Значи да, не и то је.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Има слика нека да покаже јавни тужиоц пошто
показује стално 7 слика, од 7 мојих су 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада сви да се смејете док овде тражим слику.
Кажите Николићу. Имате још неко питање?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Хтео сам, завршио сам са господином
Булатовићем. Немам више шта да га питам. А хтео сам Вас да питам за ону
пријаву што сам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју пријаву?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да ме одјаве из Пећког СУП-а у Аранђеловац. Па
морам да Вас питам шта ћу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, проверићу шта је било с тим до сутра рецимо.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Стигле су ми уплатнице тамо да платим све и да
се ја једном пријавим у животу ако може. И да се захвалим господину јавном

тужиоцу Станковићу за оних могућих 7 слика, 5 мојих и то тачно наводите господу Албанце, овај, овај. Не, стани, овај, овај. Па да ли је то у реду? То је стварно срамота и од Бога греота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упуштате се сада већ у оно о чему нисмо одлучили, то ћемо после. Добро.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, госпођо судија то ми лежи на срцу ја морам да кажем. Или ћу да тражим да ме суди Хаг, барем да добијем ко човек 40 година, а не да ме суди овај човек дал је корумпиран ил не знам, то ћемо да видимо, ја морам да се жалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам судимо Милојко, ми Вам судимо.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам шта је, ово је чиста лакрдија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада је то било. Молим?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па кажем ово није у реду брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није у реду?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па није оваква оптужница. Те пуцо међу мртве, те...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате о овој новој оптужници, кажем Вам нисмо то још одлучили. Добро.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па најбоље нека дигне и за Сребреницу и за Овчару и за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се дружио са, да Вам кажем. Јел имате још нешто да кажете или то негодовање да сажмете, онда кажите и вратите се.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: За пријаву ето за пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо видети за сутра. Хајде вратите се онда тамо. Још неко од оптужених? Нема нико? Има једна слика да вас питам Николић Милојко са овим Кастратовићем заједно. Само вам показујем да су се дружили али разгледаћете већ тај фото-албум овде, мораћете да га гледате када дође то на ред да се изводи као доказ ако већ до сада нисте гледали колико ја видим списе. Још неко да ли има нешто да пита? Имате ли још нешто да кажете? Ви? Не? Ако немате вратите се на место за оптужене. Ко се сад јавља? Питање или? Да остане Булатовић, јел потребан? Да ли је Булатовић потребан? Не. Вратите се онда.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, да ли може господин тужиоц кад се обраћа, кад говори ОВК, да говори терористичка организација ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано путем аудио технике у суду. Мишићу да ли имате још неку примедбу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не. Јел су све земље и Сједињене Америчке државе прогласиле терористичком организацијом, сва документа строго поверљиво наводе да смо се борили против шиптарских терористичких снага. Господин тужиоц увек увеличава мало па више Ослободилачка војска Косова, можда је то његова војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, вратите се на место.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хвала, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Сокићу. Немојте тужиоче сада одговарати, да чујемо можда има још нешто.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан госпођо судија и председништво суда и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И остали. Ја имам једну примедбу у вези ове слике прве што сте мало пре приказивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је потребна слика на документ камеру?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, имам примедбу зато што та слика је нађена наводно у Бијело Поље неко паркиралиште за камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Паркиралиште.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Паркиралиште за камионе, јер та слика је на страни 17/79, страна 2 фото број 1/А, слика број 4. Та је слика скинута, ово слика број 4, та је скинута слика са тог ципа. Гледајте има та слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ову фотографију коју смо показали Булатовићу показали смо из овог посебног фото албума, знате.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: А то је скинута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је то део фотографије целе на којој се види цео аутомобил јел то?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па зашто је та слика скинута, то ме само интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, питате зашто је овако у овом делу показана, јел тако?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, зашто што се помињем у овом одијелу икако, ајде, узета Бијело Поље каже, то је некад било паркиралиште за камионе, да је ту нађена та слика. То је немогуће, то није истина. Само ме интересује ко је то нашо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас интересује порекло ових фотографија које је тужилац ставио у фото албум?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Овде се води да је нађена нао паркиралиште камиона Бијело Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због чега је то, а због чега је то од значаја за Вашу одбрану?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Зато што се слика тамо налази где су све појединачне слике, читао сам ту на читанку, све појединачне имају слике, један наводно Албанац ме је препозано, слика број 4. Разумијете. Пошто досад ме нико никад није препознао. Зато је намерно извађена та слика скинута, па је тамо шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно ликови, добро. Због тога је потребно да се тужилац изјасни о пореклу те фотографије, добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па хоћу да знам одакле то, како је доспијела ако је из неког камиона нек ми каже из којег камиона. Пошто овде пише, пише у списима да је на паркиралишту камиона нађена. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И имам, извињавам се, био сам код зубара, па требала ј зубарка да вам пошаље допис да треба да правим зубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допис смо имали само за ВМА. Нисам имала за зубара.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Био сам на ВМА прије десет дана, толко се изгаламио на мене тај, шта ја знам ко је, доктор, ко је мене тамо послао, ко ће то да плати. Изгледа да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држава ће да плати Сокићу када Вам се то деси у притвору, значи, а доктору кажите да се понаша пристojно следећи пут.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Он је мене писао да ли сам писмен, па сам ја њега питао да ли је он писмен, видим да је неписмен док је викао на мене. Ја не знам шта да радим, воде ме тамо, врате ме назад, праве ме будалом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, интервенисаћу за то.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И да ли се провјерили, извињавам се, да ли сте провјерили ове податке из Србобрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Из Србобрана, ће сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од директора циркуса.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то ћу морати да проверим па да Вам кажем сутра, сем ако није ваш бранилац гледао у списима да ли је нешто ту има, значи сад овог тренутка то не знам, видећемо сутра.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Али ако се провјерава, извињавам се, да се провјери по мојим старим документима, по избегличкој легитимацији а не по босанским папирима. Јер ја сам тамо пријављен по избегличкој легитимацији, то има адвокат моју избегличку легитимацију, има фотокопију. Значи ако се провјерава по босанским папирима ништа нећете добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се сада на место. И сада ћемо овако Ђорђевићу и Крсти Боботу да уручимо, уручили сте. Дакле овако, ситуација је следећа, и тужиоцу смо дали, јесмо. Дакле, не знам кад 27., ја мислим 27.октобра, овде на претресу тужилац нам је дао проширену оптужницу, истога тог дана ујутру ја мислим поднео је ову оптужницу за Булатовић Дејана, предложио је спајање, ова Дејанова, од оптуженог Булатовића потврђена је и поступак је спојен 17.октобра, ова овде оптужница, проширена оптужница, или оптужница под наводницима, како год хоћете, следећи примедбе из Апелационог суда претпостављам да треба да пишемо под наводницима, је предата непосредно на претресу и на њу су одговор у складу са чланом 410 став 3 ЗКП-а Ђорђевић и Бобот уложили одговор. Наше ванрасправно веће одлучило је о томе. Решењем Апелационог суда Кж 2 По2 46/12 од 08.11.2012.године, су те жалбе уважене, предмет је враћен, укинута је решење Вишег суда у Београду, предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, а нама је то тако стигло у петак поподне, ми смо то добили данас, нама је ванрасправно веће данас вратило да ми као претресно веће одлучимо о томе. Дакле, ви се сећате да сам вам уручила ту оптужницу, ово су та два одговора, ми ћемо се сутра следећи ово упутство нашега ванрасправног већа и Апелационог суда да одлучујемо о томе, па ћемо

онда у том смислу сутра разговорати о томе, кажем Вам о проширеној оптужници, односно оптужници под наводницима, то ћемо тако и да издиктирамо сутра. А ви ћете ми рећи, да ли су сви у међувремену добили документаицу која је стигла и која је била нека и на енглеском, па смо је наканадно преводили. Дакле да ли су сви то добили? Да. Не, дакле постоји једна документација која је стигла и коју је тужилац приложио уз Булатовића, постоји документација Пављан, која се односи само на проширену оптужницу, која, пошто се Пављан не ставља Булатовићу на терет, и у тај Пављан ја мислим да је на енглеском, тај Пављан смо ми вратили тужиоцу, јер нисмо могли да разматрамо те доказе јер су били на страном језику, и тужилац је онда послао превод. Да ли сте ви то добили, значи да ли сте Пављан добили преведено? Нисте, добро, онда ћемо у сваком случају да главни претрес наставимо сутра, ја сам наложила да се вама то да, међутим вероватно нико није свраћао да подигне те ЦД-ове, одмах, значи тог тренутка и неке смо и звали телефоном. Дакле, а тражила сам читанке од свих који читају и то ће Вам бити ту, значи читанке сви сем Обрадовића, што се тиче ових који су у притвору, ови остали дакле који су на слободи и адвокати тог тренутка кад добије суд, тог тренутка ја то дам наредбу да се скенира и то је доле у писарници, и када стигнено зовемо вас телефоном или рачунамо да ћете доћи, да ћете свратити да узмете. Дакле узмите то сутра. Сутра ћемо одлучити о овим одговорима и наставићемо сутра на тај начин претрес и видећемо онда шта може даље да се ради, јер тај Пављан дакле нисте добили. Изволите Момићу. Одговоре сте и ви писали јел тако, а жалбе нисте, а само су се њих двојица жалили. Нисам ни гледала одговоре јер то није. Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добар дан или добро вече. Ја бих хтео да не носам ово само, направио сам једну скицу за Ћушку, Пављан и Захаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како сам ја видио где сам ушо, куда сам ишо и све. Па да ми то не би тамо у соби, већ сам три пута крпио ово, да ја Вама дам ово, и ако треба све да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте. Дајте да видим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е овако, то је све ове стрелице су куда сам се кретао, где сам ауто, овде сам сам кафу попио у овим кућама и тако, биле су празне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад не знам колико вам траје објашњавање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ту све доле пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам ово само Ћушка?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не, то како сам ја видео почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је луг и ливаде, ово Бистрица, добро. То Вам је почетак.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам мислио. То је све комплет, значи, јер ја сам мислио да је то све Захаћ, ја нисам уопште знао за Ћушку док није ово кренуло и за Пављан, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте то звали Захач, добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да и ја сам записао гдје сам скренуо све, куда сам прошао, све, значи све, у тој кући где сам кафу попио, двије куће, једна уз другу

преко ливаде, није нико био унутра, вјероватно су прије изашли. Ту сам кафу себи направио и попио сам, значи гдје сам „аудио“ узео, уписао сам, не као што тужилац каже у Захаћ него је он узет на изласку из Пећи и нек ми докаже, нек ми каже који је то човјек од кога је узет тај ауто, да се не пише сад све без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта бих Вас замолила, овако да овде напишете своје име, да напишете данашњи датум, и да онда када будемо одлучили прво о овој процесној ствари која се односи на то проширење у овом поступку да онда видимо дакле да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хтео бих само још нешто да питам, нема ми нигдје онога, сећате се најогра ствар што је изречена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Силовање оно и пуцање, па ми нико то није ставио, па бих молио тужиоца да ми и то дода, да објасни Рашковић гдје се то догодило пошто је он видио, да ми се и то стави на терет молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Упишите Ви овде своје име и данашњи датум, негде у доњем углу, па ћемо онда то тако. Да, да. Само окрените да пишете право а не наопако. Само да ово унесем.

За овим оптужени Момић Ранко предаје суду од четири папира величине А4, које су међусобно спојени направљену скицу, коју је сам сачинио, и у коју је унео своје кретање. Скицу потписује и уписује датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Перовић, уопште, Ви ме потпуно ометатате док диктирам ово да предаје Момић. И ово ћемо уложити у спис, а Ви ћете нам то објаснити следечи пут. Па ћемо онда то да фотокопирамо за све остале и тако, за тужиоца и видећемо шта је. Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да имам, и ја ћу још имат што шта касније да вам кажем док ово прође, бићете и сами изненађени, али ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте оптужени Обрадовићу и Николићу разговарати.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Судија ја се извињавам, биће њему омогућено да се на ту мапу што је нацртао изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам објасни то.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам објасни само да се сад не упуштамо у ту фазу поступка.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Јасно. Само још једно питање уважена председнице, ја се сећам још пре више главних претреса ставио сам предлог везано за медицинско вештачење, дакле вештачење ногу оптуженог Николић Милојка, да се види да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, нисмо одлучили.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Нисте још увек одлучили о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај метак, рикошет и тако даље, сећам се тога.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Наравно, што је сведок Рашковић рекао дакле да је био том приликом погођен па само Вас подсећам на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Везано за ову процесну ситуацију да прво разјасним једну ствар, ја и колега Бобот смо поступали према правним поукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се правдате.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, не правдам се, не правдам се, него мислим да је ово решење Апелационог суда исто резултат једног лошег ЗКП-а, мислим стварно је лоше ту урађено и сада долазимо у ситуацију да тумачимо ЗКП на начин како га тумачи Апелациони суд у Београду, а мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутентично, али аутентично.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, јесте. Значи аутентично зато што је писао, добро. Ми сада имамо и престоје неке измене тог ЗКП-а и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Исто су аутентични. Без обзира на то ово што, шта је ту битно, није у праву Апелациони суд јер и друге норме упућују на то како се решава и тако, али сада да не улазимо у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Овде је суштина ствари битна ја мислим, зато не бих хтео око тих процесних ствари, суштина је била у томе да нешто што стоји у проширеној оптужници под наводницима или без наводника, мора бити засновано на доказима који су у списима. Тумачење веће из члана 21 став 4 ваљда, или како се већ зове, КВ веће како сам ја научио, да је то садржано, није довољно. Зашто? Зато што ни ја не могу да се закунем да сам примио решење о спајању ова два поступка по ове две оптужнице, ја мислим да је ту цела суштина, ако је то спојено, ако су та два поступка спојена решењем на које нема право жалбе наравно онда је ствар суштински потпуно јасна, онда значи из тог спојеног поступка су сви ти докази који проистичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спојени су и пре него што је донето КВ решење о одговору.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја немам то решење, ја немам то решење и сво време држим да ти поступци нису спојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спојени су 17-ог.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја то немам, заиста немам то решење, сво време држим да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булатовић је спојен 17-ог, потврђена оптужница и спојен, а ово је тек после тога потврђена оптужница, 19-ог.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само да, ево ја ћу завршити за два минута. Ако је то спојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако постоји решење, а ја га заиста нисам добио, онда наравно то ће се превазићи на тај начин, каже заиста може и усмено, веће ће одлучити о томе да ли прихвата, не прихвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо то свакако сутра да одлучујемо, ми морамо одговоре.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Вероватно има ту нека одлука која ће бити, и ми ћемо превазићи ту процесну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми морамо прво да прочитамо одговоре.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Али је пре свега, мислим да је суштина у томе да ли постоји решење. Решење које је спојено, значи да га је одбрана добила, ми то нисмо добили. Без обзира што немамо право жалбе на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо, да констатујемо да сутра, ако можемо сада, ако не сутра уручимо то решење о коме сам ја, ја сам га данас читала. Решење којим је потврђена оптужница за Булатовића и одлучено о спајању од 17.10. Чекајте сада одбрана. Изволите.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Захваљујем. Ја се придружујем речи колеге Ђорђевића али с обзиром да ћете ви сутра одлучивати практично по налогу, ја бих рекао незаконитом налогу Апелационог суда у сваком случају налогу који није у складу да одредбама ЗКП-а по мом дубоком уверењу, али ћете Ви морати да одлучујете. Ја бих само истакао једну ствар из одговора, није цела суштина у формалном решењу о спајању поступка, у мом одговору на оптужницу суштина којом ја образлажем повреду права на одбрану је што се у погледу проширене оптужнице спроводила истага против НН лица и одбрана у тој истрази није учествовала. И то је суштински разлог за повреду одбране а не овај формални само да ли је спојено, није спојено и то сам истакао и на то ми није одговорило ни уважено КВ веће овог суда а и прочитао сам решење Апелационог суда и он уопште се не осврће на те делове мог одговора па сам само то хтео да Вам скренем пажњу због сутрашњег одлучивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то што није поменуто у решењу и што није поменуто у Апелационом решењу то не постоји, дакле беспредметно је причати сад о томе. Пазите, закон је заиста неспретно формулисан и овде се не з на шта значи измена шта значи проширење. Ја сам се одлучио за проширење управо да не бих ускратио право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На одбрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На одбрану и то је била моја идеја водила да овај акт назовем проширење. Ја га могу сад назвати изменом, онда неће имати одговор и завршавамо причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Мајић и Омер Омеровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите се тужиоче немојте више сада причати јер смо за данас завршили па ћемо сутра да наставимо. Дакле сутра ћемо наставити на тај начин што ћемо да ми одлучујемо о овој оптужници и да евентуално. Слушајте ме Палибрк сада и остали, да ли ћемо сутра онда можда моћи још нешто да радимо, да расправљамо о процесним предлозима, да расправљамо о доказима? Моћи ћемо, претпостављам да. Мојић да нам објасни ово.

Довршено данас у 17.25 а наставља се сутра у 14.30.

Записничар

Председник већа-судија